

Въ примиреніето Елтимиръ, който желяше да си върне земята, която бѣхъ презели Гърцытъ, безъ да обаде на Светослава поченъ да преговаря съ Андроника и съ Михаила, а това накаръ Светослава да мисли, че му е измѣнилъ Елтимиръ, и прати войска да залови градоветъ Ямболъ и Лардея, които му бѣхъ дадени въ замѣна за изгубеня градъ Крунось, а самъ Светославъ съ главнытъ силы нападнъ на Черноморското поморіе, дѣто безъ да пролѣе кръвъ завладѣ Анхіалъ и Мессемврія, и обложи Агатополю. Но при сѣ това Светославъ не бы са отказалъ отъ миръ съ Андроника, до когото испрати Цареградскыя патріархъ Іоанна (който бѣше заробенъ отъ Светослава въ Созополь), за да преговаря съ него за миръ. Но и сега първо условіе на мира бѣше Теодора, която Светославъ поиска за жена.

Императорътъ още не са рѣшаваше на туй, но прѣзъ тѣзи година са случи гладъ, който плашѣше Цариграда, а великодушіето което Светославъ показа въ тозъ случай къмъ Имперската столицина, на-кара упоритыя Андроника да склони на предложеніето му. И Теодора, която зе Светославъ, донесе му въ придъ онѣзи черноморскы градове, които той бѣше презелъ съ бой.

Другытъ четырнадесетъ години на правленіето си, Светославъ прекара забравенъ и отъ Визатійскытъ лѣтописцы. Нѣма сумнѣніе, че Теодора много е спомагала да са пазѣтъ миролюбивы отношенія между Светослава и Андроника. Светославъ умрѣ на 1322 год., и остави сына си Георгія наслѣдникъ на прѣстола. Той былъ роденъ отъ първата му жена Ефросина и въ паметъ на дѣда му нарекли го Тѣртеръ.

Отъ разказванъето на съвременнытъ гръцкы лѣтописцы, разбира са, че още на живота Светославъ, въ Търново имали една партія враждебна на Византійцытъ, която работѣла независимо отъ законното